

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

THA/ J.nr. 2008-6141

Dato: 24. september 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 25. august 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 476 (SOU Alm. del) stillet efter ønske fra René Skau Björnsson (S).

Spørgsmål nr. 476:

"Ministeren bedes udtømmende redegøre for, hvornår henholdsvis en kommune og en borger kan kræve, at en merudgiftsydelse efter servicelovens §§ 41 og 100 genoptages inden 12 måneder fra bevillingsdato, når der ikke er sket ændringer i borgerens forhold, og når udsigten til en ændret vurdering alene skyldes f.eks. en ændret vurdering af diabetespatienters kostudgifter eller ændrede takster for befordringsudgifter."

Svar:

Som jeg forstår spørgsmålet ønskes det oplyst, i hvilken udstrækning en kommune før det obligatoriske genvurderingstidspunkt kan ændre en i øvrigt gyldig afgørelse om merudgiftsydelse, når ønsket herom ikke skyldes ændringer i borgerens forhold. Det ønskes endvidere oplyst, hvornår en kommune på begæring af den borger, som er tilkendt merudgiftsydelse, skal genvurdere og ændre en i øvrigt gyldig afgørelse om merudgiftsydelse, når ønsket herom ikke skyldes ændringer i borgerens forhold.

Jeg kan oplyse, at der i forhold til merudgiftsydelsen til voksne efter servicelovens § 100, i den tilhørende bekendtgørelse er fastsat regler om, hvornår en sag skal genvurderes eller revideres.

Efter bekendtgørelsens § 8, stk. 1, skal kommunen mindst én gang årligt foretage en genvurdering af ansøgerens forventede nødvendige merudgifter i det kommende år.

Af bekendtgørelsens § 8, stk. 2, fremgår dog, at der skal ske revision af merudgiftsydelsens størrelse snarest, hvis der opstår uventede og høje udgifter, som forventes at være blivende. Det samme gælder i de tilfælde, hvor udgifterne er lavere end oprindeligt antaget.

Som eksempler på situationer, der er omfattet af reglen om revision i bekendtgørelsens § 8, stk. 2, kan nævnes ændrede satser for merudgifter til bestemte typer kost eller ændrede takster for opgørelse af befordringsudgifter. Herudover kan nævnes den situation, hvor de sandsynliggjorte merudgifter indenfor rammerne af et i øvrigt lovligt skøn oprindeligt er fastsat for højt eller for lavt.

Kommunen er forpligtet til at revidere udmålingen af merudgiftsydelsen, når betingelserne i § 8, stk. 2, er opfyldt. Det gælder uanset, om kommunen af egen drift eller efter henvendelse fra den borger, som er tilkendt merudgiftsydelsen, bliver opmærksom på, at betingelserne for revision er opfyldt.

I forlængelse heraf skal jeg gøre opmærksom på bekendtgørelsens § 9, stk. 2. Det fremgår heraf, at hvis betingelserne for tilskud efter servicelovens § 100 ikke længere er opfyldt, eller hvis det vurderes, at merudgifterne er lavere end oprindeligt antaget, og de samlede merudgifter ikke mindst overstiger 6.000 kr. årligt, bortfalder tilskuddet ved udgangen af den måned, hvor dette konstateres.

Der findes ikke en lignende regel om revision i forhold til merudgiftsydelsen til børn efter servicelovens § 41. Noget tilsvarende må dog antages at gælde i kraft af kommunalbestyrelsens forpligtelse til løbende at følge op på konkrete sager. Der skal herved henvises til pkt. 146 i vejledning nr. 99 af 5. december 2006 om særlig støtte til børn og unge og deres familier

Det er min vurdering, at de i praksis forekommende situationer, hvor der kan være behov for genvurdering eller revision af i øvrigt lovlige afgørelser om merudgiftsydelse, vil være reguleret af merudgiftsbekendtgørelsens § 8, stk. 2, i forhold til voksne og af kommunalbestyrelsens forpligtelse til løbende at følge op på konkrete sager i forhold til børn.

Karen Jespersen

/ Karin Ingemann